

DUURZAAMHEID & NATUUR

NATUURDAGBOEK
12 juli 2018

Te voet door jaaglustig Kroatië

Drie uur 's middags namen we in Amsterdam de trein en half tien de volgende morgen stapten we uit de slaaptrein bij de Adriatische zee. Dat bespaarde ons mooi een dag lang controles, wachtkamers, krappe stoeltjes en stekende oren van een vliegreis. En water en zakmes mochten mee. Onderweg keken we uit het raam naar drogende wassen, beboste heuvels, reeën en buizerds en lasen een boek.

Voor we ons in het heldere Adriatische water onderdompelen, wandelen we een week door de heuvels, bossen, akkers en bloemenweiden van Istrië, Noordwest-Kroatië. Een door SNP-Natuurreizen uitgestippelde route, met overnachtingen in middeleeuwse vestingstadjes op heuveltoppen. Onderweg komen we bijna geen mensen tegen. Bloemen zien we des te meer en dus ook insecten. Tientallen soorten vlinders, kevers en ander gevleugelte.

Vogels zijn er ook, maar niet bijster veel. We zien nochtans leuke soorten die bij het afwisselende natuur-cultuurlandschap horen. Wielewalen horen en zien we verrassend vaak. Cirlgorzen laten zich horen en soms zien, met hun zwartgeel gestreepte koppie. Enkele grauwe gorzen komen we tegen, twee soorten zwaluwen en twee soorten gierzwaluwen scheren achter de vele insecten aan, grauwe klauwieren jagen vanaf een uitkijkpunt op hagedissen, kevers en libellen. Uit boomkruinen klinkt het gekoer van zomertortels, die koddige duifjes die in Nederland bijna uitgestorven zijn.

Veel andere vogelsoorten die ik hier zou verwachten, ontbreken. Dat we maar drie bijenetters zien en geen enkele hop, à la. Maar dat we slechts één zanglijster, één geelgors, niet één ekster en zelfs geen enkele spreeuw tegenkomen, vind ik alarmerend. De vogels die we wél zien, slaan allemaal van grote afstand al op de vlucht.

We vinden regelmatig kogelhulzen en horen soms ook geknal. Aha. Vandaar ook dat we op een boomvalk en twee buizerds na geen roofvogel zien. Ondanks de regionale jachtlust betrappen we wel twee keer een ree en zelfs een edelhert, dat zo van ons schrikt dat het in paniek voor ons langs stormt en even lijkt te struikelen. Hals over kop...

Koos Dijksterhuis

FOTO KOOS DIJKSTERHUIS

Voedingstechnologie voor de thuiskok

TOEKOMST Een algenbar, het schaarstediner, E-nummerbingo en speciaal bereide soep: het Eat Art Collective wil mensen laten nadenken over de toekomst van ons voedsel. Met hun project, de Volksdrogisterij, waarmee ze kennis van voedingstechnologie willen democratiseren, zijn ze geselecteerd voor de Design Biennale van Istanbul.

tekst **Marianne Wilschut**

Boven: Alga's bar. Onder en rechtsboven: soep bereid op de restwarmte van bouwlampen. FOTO'S EAT ART COLLECTIVE